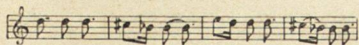

Въ рѣдкихъ случаи се срѣщатъ **умалени терци** — въ мелодии съ напълно източненъ тонъ; сжщо — увеличени кварта:

№ 3048 отъ Сб. Т. В.

Македонска

Обикновено явление сж и полубемолани тонове, които, съ съседнитѣ тонове, образуватъ отношение тричетвъртонно: $a-b^{\flat} \frac{1}{2}b-c$

Македонска

Тоновитѣ видове (гласове, modes, tonarten).

Тоновитѣ редици, които образуватъ мелодичния мащабъ на българскитѣ народни напѣви, не винаги засягатъ пълната гама (октавната редица). Въ много напѣви тѣ сж въ рамкитѣ на 5-степенната стълбица (пента хорда), а въ не малко образуватъ само **тетрахордъ** и по-ограничени редици. Въ други явно се съзира двойствена (смѣсена) основа. За това, абсолютното опредѣляне на **тоновия видъ** или **гласъ** на даденъ напѣвъ се затруднява, или става по догадки. Въ българския народенъ напѣвъ сжществува срѣдъ неуката маса и до сега въ хомофонна форма, затова при опредѣляне гласа, или тоновия му видъ, не можемъ да си служимъ съ тонално-функционалнитѣ класични хармонии, защото и безъ това при съвремения развой на хармонията тѣ вече губятъ значение.

Всичкитѣ диатонични тонови видове, познати и въ старата църковна музика (западна и източна), сж застъпени и въ българскитѣ напѣви:

1) **Натураленъ dur** (йонийски видъ): $c-d-e-f-g-a-b-c$ (съ липсващи тонове $a-h$ или само h)

Хороводенъ напѣвъ. Нот. Д. Христовъ.

Сжщиятъ видъ — до квинтовия тонъ: $c-d-e-f-g$ (съ финаленъ тонъ c).

На хоро.

Въ сжщия обемъ-мелодия съ краенъ тонъ III степенъ, тоновия видъ на която може да се тълкува и като **хипофригийски**:

Бесарабски пѣсни, нот. Д. Христовъ.

2) **Дорийски видъ** ($d^{\flat}-c^{\flat}-h-a-g-f-e-d$) (финаленъ тонъ):

На хоро.

№ 27 отъ сборника Бесарабски пѣсни XXVII кн. 1914. на Бълг. Ак. на Наукитѣ. Нот. Д. Христовъ

Вижъ сжщо № 1952 отъ Сб. Т. В.

Напѣвъ съ сжщия тоновъ видъ въ рамкитѣ на тетрахордъ ($d-e-f-g$):

Вижъ сжщо № 903 отъ Сб. Т. В.